

men det politiske ansvar vil selvfølgelig blive rejst igen, hvis det skulle ske – det sker forhåbentlig ikke – at den pågældende skulle overveje at påtage sig et ansvar som minister igen.

Næste spørgsmål er så: Er der andet ansvar, der kan gøres gældende? Her vil jeg benytte mig af de rapporter, som allerede tidligere er udarbejdet, og i den forbindelse også specielt statsrevisorernes redegørelse af 10. maj 1995, som officielt ikke foreligger i Folketinget på nuværende tidspunkt.

Herfra vil jeg citere længere passager, fordi det for os er ganske afgørende, hvad statsrevisorerne i denne forbindelse har sagt:

»Statsrevisorerne finder det dybt beklageligt, at der på det foreliggende grundlag ikke er tilstrækkelig baggrund for at gøre ansvar gældende i denne sag, hvor der reelt har rådet kritisabel forvaltning og manglende forudseenhed, og hvor de ansvarlige embedsmænd har disponeret eller undladt at disponere med store milliontab til følge.«

Advokat Lars Svenning Andersen har indstillet, at der ikke iværksættes disciplinær forfølgning af de personer, der har haft indflydelse på det område, som advokaten kritiserer: Forløbet omkring indgåelse af charteraftalerne.

Årsagerne hertil er specielle for hver enkelt af de 8 personer, der indgår i vurderingen, men væsentlige elementer i vurderingen er tidsfaktoren og spørgsmålet, om forholdet har været kendt.

Dette udgangspunkt betyder reelt, at jo større grad af kompleksitet en sag har, jo vanskeligere vil det efterfølgende være at gøre et ansvar gældende mod de embedsmænd, der har behandlet sagen, bl.a. fordi sådanne sager er vanskeligere og dermed tidskrævende at undersøge og vurdere.

Denne vurdering har givet statsrevisorerne anledning til følgende principielle overvejelser med hensyn til fremtiden:

»Såfremt vurderingen er korrekt, bør det efter statsrevisorernes opfattelse overvejes at ændre retstilstanden på området, således at sådanne sager ikke foreldes med hensyn til disciplinær forfølgning, blot fordi de er så komplicerede, at det kan tage flere år, inden problemerne opdages, og endnu flere år at udrede dem.

Sagen har tillige givet statsrevisorerne anledning til at drøfte, om reglerne om disciplinær forfølgning er begrænsede, når de ikke kan bringes i anvendelse over for statsansatte, som efter ansættelse på et tjenesteområde, hvor der

siden overvejes iværksættelse af disciplinærforfølgning, er flyttet til et andet tjenesteområde eller til en uafhængig virksomhed, institution eller selskab, hvor staten har betydelig indflydelse.

Med oprettelse af forskellige former for uafhængige statslige selskaber og virksomheder kan medarbejderne overflyttes, forfremmes eller frivilligt søge over i disse statslige selskaber eller virksomheder uden for tjenestemandslovens rækkevidde.

Statsrevisorerne finder, at det strider mod retsbevidstheden, at embedsmænd, der har foretaget yderst kritisable dispositioner, ikke reelt kan drages til ansvar herfor. Statsrevisorerne finder, at denne sag har vist, at der er et hul i lovgivningen.

Statsrevisorerne har derfor fundet anledning til at henlede Folketingets opmærksomhed på de nævnte forhold, idet det må understreges, at vurdering af ministerens ansvar alene tilkommer Folketinget.«

Det betyder, at statsrevisorerne konstaterer, at der er en række kritisable forhold, og at der, som reglerne er i dag, ikke kan gøres ansvar gældende, men at et sådant ansvar burde kunne gøres gældende. Vi er enige i statsrevisorernes vurdering i den forbindelse.

Noget af det hænger sammen med den langsommelighed, som sagerne har haft med hensyn til afklaringen, fordi man først har taget lidt af det og så lidt mere og så lidt mere, og så efterhånden er det forældet.

Derfor er det helt afgørende efter vores opfattelse, hvad vi har lært af »Ask«- og »Urd«-sagen, og hvad regeringen vil gøre på baggrund af statsrevisorernes bemærkninger, som altså officielt ikke foreligger i Folketinget på indeværende tidspunkt. Det mangler vi et svar på; det indgik heller ikke – og det kan være af gode grunde – i ministrenes redegørelser, fordi ministrene jo officielt heller ikke kender den på indeværende tidspunkt.

Det er for SF helt afgørende, at vi får en vurdering i forhold til fremtiden. Efter vores opfattelse har statsrevisorerne sagligt ret i deres notat af 10. maj.

Derudover mener vi, at det er mere end betænkeligt, hvis Folketing og regering undlader at følge statsrevisorerne i den her sag. Statsrevisorerne er som bekendt ikke hvem som helst. Statsrevisorerne er valgt af Folketinget til at udføre bestemte kontrollerende opgaver, og når statsrevisorerne i enighed udtaler sig, har